UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96520

Visual Library

men nõ recedendo ab opinione cõmuni, voluit, ꝙ clausula codicillaris, quæ ſe habet ad præſens, & ad futurum tempus, dicẽdo, & ſi teſtamentũ non valeat, vel non valebit, vt teſtamentũ, valere debeat iure codicillorum, &c. habeat locũ etiam, quando teſtm̃ ex poſt factum fuerit ruptũ agnatione poſthumi in teſtõ præteriti, quo ignorauit, vt ipſe poſthumus, qui ab inteſtato ſuccedere debet, rupto teſtamẽto cẽſeatur grauatꝰ reſtituere vocatis, & inſtitutis in teſtamẽto, vt tradidit Bal. quẽ Alber. ſequitur in authen. ex cauſa C. de lib. præterit. & in l. fin. C. de codicil. & ibi Salicet. non obſtat quid dixerit Bar. in l. j. in 6. q. principali. ff. de iur. codicil. qui contrarium voluiſſe videtur, & hãc Bal. opinionem atteſtatur Alex. eſſe cõmunem in d. auth. ex cauſa & in d. l. j. in apoſtillis ad Bar. & vbiq; illã cõmunem, & eandẽ vt veriorem de iure ſequitur Rom. conſil. 222. vbi optimè loquitur: & præfati docto. reſpondent omnib. adductis per Bar. & alios in d. l. j. in 6. quæſtio. Hæc etiã opinio fuit de mẽte Bar. ſibimet cõtrarij in l. qui filiab. ff. de lega. j. & ibi Imol. & Alex. & in ſuo conſ. 142. in 2. vol. in 5. col. in verſ. præterea, & qui vellet videre tenẽtes hãc opinionem Bal. quæ magis communis eſt, recurrat ad Alex. in locis allega. & maximè ad dictum eius conſ. & etiã ad conſiliũ And. Barba. 62. in 2. vol. incip. illud afferã, &c. qui etſi contrarium videatur tenuiſſe, tamẽ fatetur opinionẽ cõtra Bar. eſſe communẽ, ex quo enim illa clauſula fuit ſic concepta, ſi non valeat, vel nõ valebit &c. videtur teſtator in genere ſaltẽ cogitaſſe omnẽ modũ; per quẽ teſtamentum impeteretur etiam in futurum, & conſequenter eum, per quem teſtamentum non valeret propter natiuitatem poſthumi præteriti, de quo teſtator nullo modo cogitauit, quia etſi non cogitauit de eo in ſpecie, tamẽ de illo videtur in genere cogitaſſe propter illa verba non valebit, quæ habent ſe ad futurum tempus, & declarant tenentes hanc partẽ, quos habui ſupra, quorum iura, & rationes aliter non referuntur, quia videri poſſunt. ¶ Nec obſtat, † ꝙ diſpoſitio teſtatoris non extenditur ad pſonas, quas teſtator ignorabat ſi tutus in pręſenti. ff. de lib. & poſthum. l. ſi qs ita. l. ſi quis ignoraret. ff. de teſtam. tut. Quia ſupra in alio articulo fuit reſponſum ex mẽte Alex. in d. l. placet in d. cal. videlicet, ꝙ diſpoſitio teſtatoris non extenditur ad eũ, quẽ putabat eſſe mortuum; propterea ꝙ de eo non potuit cogitare, quia mors omnia ſoluit. §. dein ſequẽ in authen. de nuptijs, ſed bene in genere, ſi non in ſpecie qs cogitarè potuit de poſthumis futuris, ſi vxorem habebat, ex illa vxore, itẽ & de alia vxore, quia poſſe, ꝙ prima mortua aliã ducere poſſit, ex qua ſi haberet, & ideo ad tales poſthumos diſpoſitio teſtatoris ſimpliciter facta trahi poteſt, vt in dicta l. placet cum ſequen. Clauſula autẽ codicillaris fuit hic ſimpliciter poſita in caſu, quo teſtamentum de præſenti, aut in futurũ nõ valeret ob natiuitatẽ poſthumi futuri, & naſcituri ex alia vxore, quia ſaltem in genere potuit de illo cogitare, vt ſup. ¶ Minus ẽt repugat illud, quod voluit Bal. in l. ſi totas. C. de inoffic. donat. qui contrarium velle videtur ſequendo doctrinã Bar. in d. l. j. in ſi. ff. de iur. codicill. quoniã reſpõdetur, ꝙ Bal. primo ponderat glo. pro opinione noſtra, ꝙ clauſula codicillaris operetur vim fideicõmiſsi vniuerſalis ẽt in caſu, quo naſceretur poſthumus ex ſecunda vxore, q̃ tempore teſtamẽti nõ habebat, poſtea dicit ſe conſuluiſſe contrarium propter opinionẽ Bar. in d. l. j. ſed cũ dictum Bar. magis cõmuniter non ſit à doctoribus receptum, ſequitur, ꝙ Bal. malè conſuluit, præſertim cũ ipſe locutus fuerit contrarium in d. authen. ex cauſa, & in d. l. fin. cuius dictum à ſcribentibus communiter recipitur: & q̃a in hoc articulo tot, & tanta hinc inde dicta ſunt, & in lecturis, & in cõſilijs, & nihil ſanè dici

poſſet, quod prius dictũ nõ foret, pro nũc vlterius nõ inſiſto ſuper diſcuſsione cõcluſionis traditæ, q̃ eſt cõ
29 munis, & † ideò in iudicando, & in cõſulẽdo ſequi illa debemus l. j. ff. de ſenator. l. j. ff. de offi. quæſtor. ibi crebrior apud veteres fuit opinio, c. in canonicis 19. diſtinct. c. prudentiã de offi. delega. c. ne innitaris, & per Io. Andr. & cõmuniter alios in c. j. extra de conſtitut. Bar. in l. fi. C. de pœn. iudic. q malè iudic. Ang. in l. cũ prolatis. ff. de re iudic. & docto. in locis ſupra alleg. tenentes hanc partẽ illam multum confirmant, remouentq; ea quæ obſtare poſſent, vt per Alex. in d. conſi. 142. & Rom. in conſi. 222. & in d. authen. ex cauſa, & in terminis noſtris hæc opinio approbaĩ p Ang. in cõſi. 51. in nomine domini circa finẽ in verſi. ergo ſolũ reſtat &c. qui per tex. in l. pen. ff. de iure codicill. voluit, ꝙ quando teſtator inſtituit ventrem ſuæ vxoris, ſi ſimus in caſu, in quo teſtamentum non valeat, & rumpatur agnatione poſthumi poſtea nati, de quo teſtator in ſpecie cogitare non potuit, ſaltèm per clauſulã codicillarẽ, ſi nõ valeat, aut valebit &c. ipſe poſthumus, qui rupto teſtamento remanet hæres ab inteſtato, cenſetur grauatus reſtituere totam hæreditatem, deducta tamen ſua legitima iure naturæ illis, qui in te
30 ſtamento reperiuntur inſtituti, & vocati, † & præſertim ſi tales ſint, quos teſtator pdilexerit ipſis filiabus, prout eſt in caſu noſtro: Ad propoſitum etiam facit id, ꝙ voluit Iaco. de Beluiſ. in q. ſua, quam poſuit poſt l. 3. C. de inoffic. donatio. quem refert, & ſequitur Alexand. in d. conſi. 142. & in d. authen. ex cauſa, & Bald. in d. l. titius in princip. ff. de liber. & poſthu. vbi ſi inteſtamento ſit inſtitutus pariter dilectus ipſi poſthumo poſtea, nato, tunc clauſula codicillaris, ſi nõ valet, vel non valebit, operatur vim fideicommiſsi vniuerſalis, ſi contingat teſtamentum rumpi natiuitate poſthumi, de quo veriſimiliter teſtator non cogitauit: ſed in caſu occurrenti teſtator prædilexit Iacobum, & Laurentium, & eorum filios ipſis filiabus poſthumis naſcituris, quia poſthumis certum quid reliquit, illos verò vniuerſaliter inſtituit, ergo ſumꝰ in caſu, in quo clauſula illa codicillaris operari debet effectum ſuũ ad fauorem vocatorum, & inſtitutorum à teſtatore,
31 † & quamuis filius, ſeu filia grauata per fideicommiſſum ſub cõditione reſtituere alteri debeat detrahere duas quartas, videlicet legitimã, & trebellianicam, in quibus à patre grauari non poteſt. l. quoniam in prioribus C. de inoffic. teſtamen. l. iubemus. C. ad trebell. & expreſsè probatur in c. raynutius, & in c. raynaldus extra de teſtam. tamen quando ipſi, grauati fuerunt purè, & non in diem, nec ſub conditione, ſolum detrahunt legitimam debitam iure naturæ, quæ regulariter eſt tertia pars bonorum, authen. nouiſsima. C. de inoffic. teſtam. ita concludũt glo. & docto. omnes in d. c. raynutius, glo. Barto. & alij in l. quanquam. C. ad l. falcid. & eſt communis omnium doctor. opinio, ſed quando per clauſulam codicillarem filius p̄teritus dicitur grauatus, iuxta quæ habentur in d. authen. ex cauſa, cũ ſimil. purè dicĩ grauatus, vt omnes fatẽtur in locis ſupra allegatis: Ergo ſumus in caſu, in quo hæredes ipſius filiæ natæ, & poſtea mortuæ ſolũ detrahere poſſunt legitimã debitam iure naturę, & reſiduũ reſtituere dictis Iacobo, & Laurentio, & alijs in dicto teſtamento, ſeu in illius inſtitutione nominatis, & in indiuiduo hoc voluit Bar. in d. l. quanquam, & ſequitur ſolennis Doctor. vltramon. Guid. Pap. in ſuis q̃ſtionibus in q. 513. & hæc ſufficiant ad victoriam dictorum Iacobi, & Laurentij. Laus Deo.

SVMMARIVM.

1 *Poſthumi dicuntur filij nati poſt teſtamentum paternum etiam ex ſecundo matrimonio.*

2 *Inſtitutio filiorum naſciturorum ex ipſo teſtatore comprehendit non ſolum naſcituros ex vxore, quam teſtamēti tempore habebat, ſeu qui tunc in ventre erant, ſed etiam ex quacūque futura vxore etiam poſteriore naſcituros: Secus ſi ad certum poſthumum teſtator ſe reſtrinxiſſet.*

3 *Ab inteſtato decedere dicitur, qui in pupillari ætate decedit: & an in conditione à teſtatore appoſita, ſi deceſſerit ab inteſtato, hoc verum ſit nu. 10. & 14.*

4 *In pupillari ætate decedens propriè, & verè ab inteſtato, non tamen propriè & verè inteſtatus decedere dicitur.*

5 *Auctoritati grammaticorum in dubio ſtandum, quando iura non repugnant.*

6 *Hæreditas duobus modis defertur.*

7 *Ab inteſtato decedunt, nedum qui teſtari poſſunt, & ſine teſtamento decedunt, ſed etam qui de iure teſtari nequeunt: quod declaratur infra num. 21.*

8 *Conditio, ſi inteſtatus deceſſerit, adiecta ſubſtitutioni fideicommiſſariæ adimpletur in perſona filij impuberis, qui in pupillari ætate deceſſit. Contra num. 11.*

9 *Inteſtatus, & ab inteſtato an differant, vel idem ſint, & verificentur in impubere decedente, & nu. 11. vſq; ad nu. 14*

10 *Conditiones à teſtatore expreſſæ verè, & propriè ſunt adimplendæ, non autem ficte, nec improprie.*

11 *Inteſtatus proprie, & vere non decedit, qui in pupillari ętate decedit.*

13 *Hæc verba inteſtatus, & ſine teſtamento differunt.*
In pupillari ætate decedens proprie ſine teſtamento decedit, ex quo etiam cum teſtamento decedere poteſt. & nu. 22.

14 *In pupillari ętate decedens vere, & proprie inteſtabilis decedit.*

15 *Inteſtati appellatione ſecundum communem vſum loquendi Thuſciæ comprehenditur etiam is, qui teſtamentum facere non poteſt, & in materia ſtatutorum, & exorbitanti tunc comprehenderetur decedens in pupillari ætate.*

16 *Communis loquendi vſus ſeruandus eſt, & quando.*

17 *L. fi. §. ſi verò maritus. ff. q petan. tut.*
L. ſciant, C. de legitim. hæredibus } *declarant, et cōcordant*
L. omnem. C. ad Tertullianum

18 *Pupillum ab inteſtato, & inteſtatum decedere ſi dicatur, quomodo intelligatur.*

19 *Verba legiſlatoris etiam ſimpliciter prolata ſecundum ſubiectam materiam, & naturam verborum intelligi nō inconuenit.*

20 *L. qui duos, & } ff. de vul. & pup. quòd pupill⁹ ī pupillari ętate.*
L. vel ſingulis } decedendo dicat inteſtato decedere, declarant.

21 *Vnum, idemq; verbum à lege poſitum diuerſis reſpectibus intelligi proprie, & improprie non eſt inconueniens.*

22 *Pupillus in pupillari ætate decedens proprie ſine teſtamento dicitur decedere.*

23 *Frater vtrinq; coniunctus etiam in ſubſtitutione fideicommiſſaria præfertur conſanguineo tantum, remiſſiue.*

24 *Subſtitutione breuiloqua facta per hæc verba, uos inuicem ſubſtituo vulgariter, pupillariter, & per fideicommiſſum, ſi caſus eueniat, quòd vn⁹ decedat in pupillari ætate, an ſubſtitutus ali⁹ ex pupillari ſubſtitutione, cuius caſus euenit, admittatur, an verò ſit in eius electione, ex qua, velit ſubſtitutione admitti.*

5 *L. recuſare. §. Titius. ff. de Trebellia. intellectus.*

EPITOME.

INSTITVTIO facta de quibuſcunq; filijs in futurum naſcituris ex ipſo teſtamento legitimis, & naturalibus comprehendit etiam filios poſt teſtamētum paternum natos ex ſecundo matrimonio.

Conditi, ſi deceſſerit ab inteſtato, non adimpletur, ſi in pupillari ętate deceſsit, & ſubſtitutio ſub hac conditione facta tunc locum non habet.

Subſtitutione reciproca inter plures vulgariter, pupillariter, & per fideicom. facta, vno decedente in pupillari ætate, an hæredes ſic decedentis ab inteſtato poſsint legitimam, & trebellianicam detrahere.

CASVS CONSILII XVIII.

TEſtator in teſtō ſuo hęredes ita ſibi inſti... oībus aūt alijs ſuis bonis &c. ſibi hrdes ... & eē voluit Iaſonē, & Franciſcū mari... lios legitimos, & nāles, & quoſcūq; alios filios ... los forſan Dei gr̄a in futurum naſcituros ex ... mos, & nāles ęquis portionib⁹ &c. dictos filios ... los ſubſtituēdo ſibi ad inuicē vulgariter, pupillariter, & per fideicō. ſi contingeret dictos filios ab inteſtato decedere. Teſtamento condito, teſtator poſt ... tum primæ vxoris, ex qua dictos duos filios ... minatos procreauerat, ad ſecundas nu... uit, & ex ſecunda vxore Lucia nomina... los Chryſoſtomum & Herculem habu... clauſit extremum relictis poſt ſe Franciſc... prima vxore, & Chryſoſtomo, & Hercule ex ſecunda: Vltimo Hercules in pupillari ætate ... ceſsit, ob cuius obitum de multis dubita... ſed nonullis omiſsis tanquam leuibus, ... menti, quibus ob temporis breuitatem nu... reſpondebo, ſolum ſuper magis neceſſari...

CONSILIVM XVIII.

EX p̄narrato themate plures in p... ſa quæſtiones agitantur; ſed tri... mè neceſſarię exiſtūt: Prima eſt, ... ſtea nati ex ſecundo matrimo...
1 ſtamentū paternum, († qui & poſthumi ... 3. ff. de iniuſ. rup. irritoq; teſtam. & glo. & ... lius à patre in prin. & in rub. ff. de liber. & poſthu... rubr. C. de poſthu. hęred. inſtit.) cenſeantur hęredes inſtituti in teſtō, & idcirco conſequēter teſtamentum valeat, an vero cenſeantur præteriti, vt præteritione poſthumi teſtamentum non valeat, ad l. j. C. de poſthu. hæred. inſti. l. 3. in prin. & l. poſthumus. ff. de iniuſ. irrit. q; teſtam. Huic difficultati primo breuiter ... deo, nam de iure cōcludendū eſſe arbitror, q ... ſtamento de poſthumis ſimpliciter mentio ... rit, illos æqualiter cū cæteris filijs hæredes inſtituendo, vt ibi, & quoſcūq; alios filios maſculos ... gratia in futurū naſcituros ex ipſo legitimos, & natu-
2 rales, teſtm̄ valet, † quia teſtator ſimpliciter inſtituendo filios naſcturos ex ipſo teſtatore, ꝑpter fauorem inſtitutionis, odiūq; præteritionis videtur hæredes inſtituiſſe, & ſcripſiſſe nedū filios naſcituros ex vxore, quam tempore teſtamēti habebat, vel eos, q ... tre erant, ſed illos etiam, qui ex quacunq; futura vxore, & ex poſteriore matrimonio naſci poterāt, ... fuerūt, vt eſt tex. clarus, & in indiuiduo in l. placet ... ſequ. ff. de lib. & poſthum. cum glo. in ver. is quoq; ... ſecus ſi teſtator ſe ad certū poſthumū reſtrinxiſſet ... ta dicēdo ex tali vxore mea naſciturū, vel poſthumū meū, quē habeo, vt voluit glo. notab. in l. ideoq; ... tit. & Bar. in d. l. placet inquit, teſtm̄ valere, quādo teſtator ſimpliciter inſtituit poſthumū, ſeu filiū naſciturum, & natus poſtea aliquis fuit ex vxore, quā tūc ... nō habebat: & hoc nō dicit̄ eſſe propter fauorē ... tionis, quoniā idē eſt in exhæredatione, quæ ... ſa, vt in l. 3. §. penul. ff. de iniu. rup. irritoq; ... d. l. placet, ſed ꝑpter fauorē teſtī, vt cōſeru... teſtamētis ff. de reg. iu. c. cū dilecti de dona. & Bar. in d. l. placet. Et cū hæc cōcluſio cōmunis ſit, ... qua doct. omnes in d. l. placet pertrāſeunt, ideo ſuper ea vlterius non eſſe inſiſtendū puto. ¶ Secunda ... quæ ex præmiſſo themate oritur, eſt, an p mortē Herculis, qui in infantili ætate deceſsit, caſus ſubſtitutionis, vt ſupra, in dicto teſtamento factæ euenerit: ... quippe maiorē habet difficultatem, primaq; facie ... detur dicendū, caſum dictæ ſubſtitutionis eueniſſe, ... conſequēter fratres ſubſtitutos, & ſic Frāciſcū ... ēt poſſe ad portionem dicti Herculis venire tanquam à teſta-

teſtatore vocatos, & ſubſtitutos ſub illa conditione,
contingeret dictos ſuos filios ab inteſtato decedere:
Hercules in pupillari ætate deceſsit, † qui ſic ab in
teſtato decedere dicit̃, vt ẽ tex. ĩ l. ſciãt C. de legi. hær.
in l. oẽm. C. ad tertul. Quare cõditio ſubſtitutionis
adĩpleta, & ideo fratres ſubſtituti admittẽdi ſũt.
ſecũdo hoc confimat̃ ex iis, quæ volũt docto. ferè
muniter varijs in locis, quos refert, & ſequit̃ Alex.
hanc opinionẽ in puncto iuris eſſe ueriorẽ in l.
neraliter ĩ prin. C. de inſti. & ſubſt. ſub cond. fac. q
† ꝙ licet ꝓpriè, & verè is, qui in pupillari æta
decedit, ſeu aliter de iure teſtamentum facere non
poſſit, non dicatur inteſtatus decedere, ſed fictè, &
improprie, propriè autem inteſtabilis. l. 1. ff. de ſuis,
& glo. ĩ l. cũ antiquioribus in ver. fuiſſe. C. de
lib. tamen verè & ꝓpriè ille q ĩ pupillari æta
decedit. vel q de iure teſtamentũ facere nequit, di-
ab inteſtato decedere: ita voluit Fulg. in d. l. gene-
raliter in princ. dicens ſe vidiſſe ſuper hoc conſilium
dñi Signorelli Homodeis: Hãc opinionem ſequunt̃
Pau. Caſt. in d. l. omnẽ, Sali. & Fulg. d. l. cum antiquio-
5 ribus, vbi Sal. cel. dicit ita grammaticos tenere, † à q-
bus recedẽdũ nõ eſt, ſed eorũ auctoritati in dubio ſtã-
dũ, dũmodo noſtra repugnẽt arg. l. ĩ tãtũ. §. fi. cũ ſimil. ff.
de rei vẽd. & p legiſtas ĩ l. 1. ff. de reb. cred. Huic ſñiæ
adhæret Io. Cald. in conſi. 6. ſub rub. de conſtit. ꝓ qua
facit l. qui duos, & l. vel ſingulos. ff. de vulg. & pup. vbi
pupillus dicit̃ inteſtato ſuccedere: Quod quidẽ con-
6 firmat, quia hæreditas duobus modis defert̃: videli-
cet a teſtamẽto, aut ab inteſtato, vt in §. fi. Inſti. p
7 quas nob. acquir. & in l. 1. ff. de petit. hæred. † &
iura volunt cõprehẽdere tàm ſucceſsiones eorũ,
qui teſt. facere poſſunt, q̃ illorum, qui de iure teſta-
ri nequeunt, ſub ijſdẽmet rubricis ponũt ſimpliciter
de hæred. quæ ab inteſt. defer. vt patet in au-
& inſtitutionibus: & ſic ſub vna, eademq́; de
terminatione ſucceſsiones omniũ ſine teſtm̃ decedẽ-
tium comprehendunt̃. Quo fit, vt indiſtinctè, & generali-
ter ab inteſtato decedant, nedũ q teſtari poſſunt, & ſi-
ne teſtm̃ deceſſerunt, ſed illi etiã, qui de iure teſta-
menti facere nequeunt, vt ſunt pupilli, & alij, qbus te
ſtamẽti factio actiua ĩterdicta ẽ ad no. ĩ l. qua ætate. ff.
de teſtã. Nam cũ vna, eadẽq́; determinatio plura re-
ſpiciẽs determinabilia debeat illa pariformiter deter
minare. l. nã hoc iure. ff. de vulg. & pupil. & ſub vna, ea
demq; rubrica de hæred. q̃ ab ĩteſta. defer. determinent̃
hæreditates, & ſucceſsiones omniũ decedẽtiũ ſine te
ſtamento ſiue de iure poſsint teſtari, ſiue nõ, vt in authe. de
hæred. ab inteſta. & inſtit. eo. tit. ergo pariter, eodẽq́;
modo, & ſic verè, & ꝓpriè dicent̃ ab ĩteſtato decede-
re. Ex quo infert̃, ꝙ ꝯditio illa, ſi ab inteſtato deceſſe-
rit, ꝓpriè, & verè adimpleri dicet̃, etiã ſi qs ĩ pupillari
8 ætate deceſſerit. ¶ Tertio † induco tex. in terminis in
l. fi. §. ſi verò maritus. ff. q petãt tutor. vbi ſi marit⁹ filiũ
impuberẽ hæredẽ inſtituat, ipſumq́; grauet, ſi ſine li-
beris, vel ſi inteſtatus deceſſerit, de reſtituẽdo p fidei-
commiſſari ſuę, & mr̃ poſtea nõ petierit tutorẽ dari filio
ſuo impuberi, q deinde mortuus ſit, dicit̃ ibi, ꝙ mater
propter hoc nõ excludit̃ à fideicõmiſsi petitione, quæ
ex alieno iudicio, hoc eſt patris deſcẽdit argu. l. cohæ
redi. §. cũ filię. ff. de vulg. & pupil. Ex quo tex. d. l. fi. cla-
re patet, ꝙ illa ꝯditio, ſi inteſtatus deceſſerit, adiecta
ſubſtitutioni fideicõmiſſariæ verificat̃, & adimplet̃ ĩ
perſona filij impuberis, q ĩ pupillari ętate deceſsit cuiq́;
mater tutorẽ dari nõ petijt. Quare q decedẽdo in pu
pillari ætate dicit̃ ꝓprie inteſtatus decedere: alioquin
hæc ꝯditio à teſtatore appoſita nõ poſſet, neq́; di
ceret̃ ſic adimpleri poſſe. l. q hęredi. l. mæuius. ff. de cõ
dit. & demonſtr. Bar. & oẽs in l. gallus. §. & quid ſi tã
natum ff. de lib. & poſth. cũ ſim. Quod ſi hoc dicimus de

huiuſmodi ꝯditione, ergo & de illa, ſi deceſſerit ab in
teſtato, idẽ dicẽdũ eſt, vt ſtatim dicetur. Sed tñ qa hoc
videt̃ cõtra tex. cũ ibi not. per gl. Bar. & alios in l. j. ff.
de ſuis, & legit. & cõtra ea, q̃ doc. communiter volunt
9 in d. l. generaliter in prin. † ideo dicendũ eſt, ꝙ illa cõ
ditio, ſi inteſtatus deceſſerit, adiecta ſubſtitutioni, ſeu
fideicõmiſſo, põt etiã impropriè, & fictè adimpleri,
vt eſt caſus in d. l. fin. §. ſi verò maritus, iuncta d. l. j. ff. de
ſuis, & legit. Hoc idẽ etiã in illa cõditione, ſi deceſſe-
rit ab inteſtato, dicere debemus, cũ magis ꝓpriè dece
dẽs in pupillari ætate dicat̃ ab inteſtato decedere, q̃ in
teſtatus mori, vt probat̃ in d. l ſciãt, in d. l. omnẽ, & do
cto. ſ. allegati fatentur: vel ſaltẽ hoc idẽ pariformiter
in vtraq; conditione erit, tenẽdo ex ſentẽtia ferè om-
niũ doctorũ, ꝙ hæ duæ conditiones à pari procedãt,
& tantũ importet dicere inteſtatus, quantũ ab inteſta
to, vt voluit Bar. in d. l. j. in prin. cũ alijs, quos infra ad-
ducam. Ex quibus omnibus videtur abſq; dubio con-
cludendum, ꝙ illa cõditio, ſi cõtigerit dictos filios de
cedere ab inteſtato, appoſita in caſu noſtro ei ſubſtitu
tioni inuicẽ inter filios inſtitutos factæ cẽſetur de iu-
re adimpleta per mortẽ Herculis, qui in infantili æta
te deceſsit. ¶ Præmiſsis tñ nõ repugnãtibus, contra-
riã opinionẽ eſſe de iure veriorẽ, & ĩter docto. magis
cõmunem exiſtimo: quo fit, vt ab illa in iudicando, &
cõſulendo recedendũ non ſit, veluti docto. canoniſtę
cõmuniter dicunt in. c. j. circa fin. & Ioã. And. & alij in
c. ne innitaris extra da cõſtit. Bar. in l. j. C. de pœna iu.
qui mal. iudic. cũ ſimil. pono itaq; concluſionẽ omni
10 no contrariã cõcluſioni ſupra traditæ, videlicet, † ꝙ
illa conditio à teſtatore appoſita ſi ab inteſtato deceſ-
ſerit, non adimpletur, ſi quis iu pupillari ætate deceſ-
ſerit, immo deficere dicitur: quia cũ conditiones ho
minis, hoc eſt à teſtatore expreſſę vere, & proprie ſint
adimplendæ, non autẽ ficte, neq; improprie ſecundũ
veriorẽ, magiſq́; cõmunẽ gloſarum, & doctorũ opi-
nionẽ per tex. in l. mæuius, & in l. qui hæredi. ff. de cõ-
dit. & demon. & late per Bar. in d. l. gallus. §. & qd ſi tã
tũ, & quis decedendo in pupillari ætate, ſeu qui aliter
de iure teſtamentũ facere nequeat, vere, & ꝓprie non
dicatur ab inteſtato decedere, ſed improprie, & ficte,
vt ſtatim demonſtrabo, ſequitur vera cõcluſio, ꝙ ta-
lis cõditio nõ dicitur adimpleri ex eo, ꝙ quis in pupil
11 lari ætate deceſſerit, † ſicuti dicimus de illa alia cõdi-
tione ſimili, ſi inteſtatus deceſſerit, quæ ex ſententia
omniũ fere docto. & gloſarum nõ adimpletur ex eo,
ꝙ quis in pupillari ętate deceſſerit, cũ talis proprie, &
vere non dicatur inteſtatus decedere, ſed inteſtabilis
d. l. j. in prin. vbi Bar. glo. & alij. ff. de ſuis, & legit. & gl.
in d. l. cũ antiquorib⁹ in ver. fuiſſe cũ alijs, quæ allegãt
docto. in d. l. generaliter, qui in hac conditione, ſi inte
ſtat⁹ deceſſerit, cõmuniter ita tenẽt, vt refert ibi Ale.
12 qui idẽ ſequitur, † idemq́; eſſe in ea conditione, ſi ab
inteſtato deceſſerit, & tantũ importare ab inteſtato,
quantũ inteſtatus, volunt, & ſequuntur docto. magis
cõmuniter, quos etiã refert Alex. in d. l. generaliter in
2. articulo, vbi glo. quoq; inuit differentiã nõ eſſe in-
ter verbum inteſtatus, & ſine teſtamento: idem eſt de
mente glo. in d. l. cũ antiquioribus in ver. fuiſſe, iũcta
litera ibi vel ab inteſtato, quæ ĩnuit, ꝙ quãdo ſuccedit̃
pupillo, non dicitur proprie illi ſuccedi ex teſtõ, nec
ab inteſtato. Et nõ eſſe differẽtiã dicere inteſtatus, aut
ab inteſtato, voluit Cyn. expreſsè in. l. 2. C. qui teſta. fa.
poſ. & Bar. in d. l. j. ff. de ſuis, & legit. & in conſi. ſuo in-
cip. hęc eſt copia cuiuſdã ſtatuti iſtud expreſſe poſuit,
idemq́; ſenſit: Ange. quoq; hoc voluit in l. in teſtamẽ
to. C. de teſtã. mili. ſequũtur Alber. in ſua q. 44. in j. par
te ſtatutorũ, Petr. de Ancha. in cõſi. 169. Ang. in cõſi.
102. & 97. Bal. in d. l. inteſtato. ff. de legit. tut. & ibi Ni-
col. de Neap. & Bal. in l. 3. in fin. C. ſi penden. appell.

mors interuen.Ioã.Fab,doctor ſubtilis inſti.de hære,
quæ ab inteſta.defer,in prin. & Roma. in d.l. in teſta-
mento expreſsè dicit,nõ eſſe differentiã inter illa ver
13 ba inteſtatus, & ab inteſtato , † ſed bene inter illa inte-
ſtatus,& ſine teſtamento:licet,n.decedens in pupillari
ætate propriè inteſtatus non decedat,propriè tamẽ ſi
ne teſtamento decedit,ex quo etiã cum teſtamẽto de-
cedere poteſt,quod illi fecit pater.l.patris, & filij , l.2.
in fi.ff.de vulg.& pupil.& in §.igitur inſti.de pupil.ſub
ſtit.idẽ ſequitur do.Cardi.in conſ.3.in vlti. col. & De-
ci.in quodã ſuo conſ.incipiẽ.ſtante ſtatuto Rauennæ,
quod ego vidi,inquit hãc opinionẽ eſſe veriorẽ, ma-
giſq; cõmunẽ iuriſtarũ,quicquid dixerit Sozi.in cõſ.
35.in 3.vol.& in conſ.51.in pen.& fin.col.in 4. vol.&
quicquid dixerit Alex.in d.l.generaliter, qui conſulẽ-
do hanc opinionẽ tenuit , non eſſe differentiã dicere
inteſtatus,& ab inteſtato,& decedentẽ in pupillari ęta
te dici impropriè,& fictè ab inteſtato decedere, vt in
cõſ.ſuo 115.li.2.& quãuis ipſe in d.l. generaliter dicat
opinionẽ contrariã eſſe melius fundatã,atq; in pũcto
iuris tenendã fore, nõ tñ affirmat illã eſſe cõmmunẽ,
& in iudicando, & conſulendo non eſſe ab ea recedẽ
dum:immò cum is infinitos retulerit tenẽtes non ex-
tare differentiam,& ſic communem opinionem eſſe
contra Fulgoſ.& ſequaces , deinde contrariã eſſe me-
lius fundatam,& in puncto iuris tenendã dicat, innuit
opinionẽ,de qua ſupra,eſſe magis cõem,cum pro il-
la & numero plures,& authoritate maiores doctores
ſint,quàm pro ſententia Alex.& Fulgo.in d.l.generali
ter.¶ Stante hoc fundamento pro vero,ꝙ non ſit dif
ferẽtia inter hęc verba inteſtatus,& ab inteſtato, idẽq;
14 importent, ſequitur † ꝙ illa conditio , ſi ab inteſtato
deceſſerit, non adimpletur per eum , qui in pupillari
ætate deceſsit,talis.n. propriè , & verè non dicitur ab
inteſtato decedere,ſicut nec propriè, nec verè inteſta
tus decedit,ſed verè & propriè inteſtabilis , vt eſt tex.
clarus,& in terminis ĩ d.l.1.ff.de ſuis,& leg.& hoc fatẽ
tur doct.ferè omnes magis cõiter, vt refert , & ſequit̃
Alex.poſt alios in d.l.generaliter in 1.articulo,& glo.
15 in d.l.cum antiquioribus.Præterea † ſcriben.oẽs in d.
l.j.in d.l.generaliter,& in d.l.in teſtõ cũ ſimili.volunt,
ꝙ ſecundũ cõem vſum loquẽdi Thuſciæ appellatiõe
inteſtati comprehendatur etiam is,qui teſtamentũ fa
cere non põt,& vbi cõis ille vſus loquendi vigeret, ap
pellatione inteſtati etiã in materia ſtatutorũ, & exor-
bitanti comprehenderetur ille, qui in pupillari ætate
16 decederet propter communem loquendi vſum, † q
ſeruandus eſt,ad tradita per Bar.in l.omnes populi ff.
de iuſti.& iu.& arg.l.labeo.ff.de ſupel.lega.l. cum de la
nionis.§.aſinã.ff.de fund.inſtr.l.anniculus.ff.de verbo,
ſigni. Sed cõis vſus loquendi tunc dicitur eſſe in con-
ſideratione,& ſeruandus eſt, quando propria , veraq́;
vocabuli ſignificatio eſt contraria,nam quando pro-
pria ſeruaretur ſignificatio, cõis vſus loquendi nõ at
tenderetur,qui verborum proprietati ſimilis non eſ-
ſet,vt ſentit Bar.in d.l.omnes populi, & in d. l. j. ff. de
ſuis,& legi.Ergo infertur , ꝙ quando quis in pupillari
ętate decedit,poteſt dici ſecundũ cõem vſũ loquendi
inteſtatus decedere,non tamẽ ſecundum propriã ver
borum ſignificationem : & hoc veriſsimum eſt in ſe,
vt etiam ſentit Alex.in d.conſ.115.Quare ſicut condi
tio,ſi inteſtatus deceſſerit,non poteſt adimpleri,quan
do quis in pupillari ętate deceſsit,ita nec illa cõditio,
ſi ab inteſtato deceſſerit,quæ ẽ ei ſimilis,idemq́; in ef-
fectu importat, vt ſupra dictũ,& probatũ eſt.¶ Neq;
17 † prædictis obſtat ex.notab. in d.l.fi. §.ſi verò maritus,
vbi illa conditio, ſi inteſtatus deceſſerit , non deficit
ex eo, ꝙ quis in pupillari ætate deceſſerit , nam valet
fideicõmiſſum ſub illa cõditione factum, vt ibi; Quia
multipliciter reſpõdet,primo vt fuit de mẽte gloſ.in

d.l. ſciant in 1.gloſ.in fi.ver.quòd d. l. fi. corrig[...]
d.l.ſciant, & d. l. omnem. Quæ reſponſio non [...]
cit,quia iurium correctio euitanda, c. cum [...]
de electio.in 6.l.vnica.C.de inof. dot. cum ſimi[...]
terea in termĩs d.l. ſciant,& d.l.omnẽ,mater,[...]
nientes ab inteſtato excludunt à ſubſtitutione[...]
eo,quòd conditio ſubſtitutionis defecerit,ſed [...]
infra annum tutorẽ dari pupillo non petierun[...]
in pœnã ipſorũ nõ petẽtiũ pupillo de tutore [...]
ri,vt ibi;& in l.2.§. ſi mater. ff. ad Tertu.[...]
caſu d.l.fi. §. ſi verò mater nõ fuerit fideic[...]
dicit̃.¶ Secũdo reſpondet̃, tex.in d.l.fi.[...]
miſſo ſingulari, & particulari,tex.verò [...]
ĩ d.l.oẽm ĩ vniuerſali:ita dicit gloſ. ĩ d.l.[...]
fi.Hęc rñſio diuinationẽ cõtinet,& ideò [...]
vt inqt Impator in auth.de teſta.impf.[...]
quòd ratio,quã iurecõſ.in d.§.ſi verò [...]
fideicõ.peti põt, qa ex alieno iudicio [...]
eſt qa per fideicõmiſsũ nõ ſucceditur filio [...]
ſed patri, qui teſtm̃ fecit , pariter locũ hẽt [...]
miſſo vniuerſali, quia p illud non filio im[...]
patri teſtãti ſuccedit̃, vt in l.cohæredi §.[...]
vulg.& pupil.Quare infert̃ ex hoc nõ uideri [...]
eſſe differẽtiã inter fideicõmiſsũ uniuerſale [...]
lare,& tex.in d.l.fi.attẽta ratione ibi aſsigna[...]
cũ ſibi uendicare ẽt in fideicõmiſſo uniuer[...] ¶ Ter
tio colligit̃ reſpõſio textui in d.l.fi.ex iis,[...]
in d.l.generaliter in prin. in 5.col.ꝙ largè [...]
bulo,& impropriè pupillus in pupillari ætate [...]
do dicitur inteſtatus decedere arg.d.l. 1. in prin.[...]
ſuis,& legit.Quæ reſpõſio contrariũ nõ remoue[...]
mo, quia nõ tollit, quin in pupillari ætate dece[...]
dicat̃ illa condicio adimpleri, ſi inteſtatus dece[...]
Sicq́; illa cõditio nõ deficit, vt ĩ d.l. fi.§.ſi verò [...]
go dicendũ eſt in ea cõditione, ſi ab inteſtato de[...]
ſerit, poſito ẽt ꝙ impropriè inteſtatus, ſeu ab inteſta-
to diceretur decedere.Secũdo hæc reſpõſio Ale[...]
lata ad text.d.§. ſi verò præſupponit, ꝙ cõdi[...]
toris fideicõmiſſo adiecta poſsit largè, & im[...]
adimpleri,quod eſt cõtra d.l.qui hæredi,& l.[...]
ff.de condi.& demõ. & ↄ̃ ea,quæ Bar. & doct[...]
volũt in d.l.gallus,§.& quid ſit tantũ. ¶ Qua[...]
cipaliter põt reſpõderi textui in d.§.ſi verò [...]
in terminis voluit gloſa,ibi, ꝙ ille tex.loquitur [...]
pillus grauatus eſſet matri ſuæ p fideicõ.reſti[...]
inteſtatus deceſſerit, & ipſe poſtea nõ in pupillar[...]
te mortus ſit ſed pubes , & ſic in illa ætate, in qua [...]
priè,& verè inteſtatus decedere dicit̃; cum tunc [...]
priè ẽt cum teſtõ decedere poſsit. Quare in termin[...]
d.l.fi.illa cõditio verè, & ꝓpriè dicitur adimpleri,[...]
d.l.1.in prin.& ibi Bar.ff.de ſuis,& legit.Neq; [...]
§.ſi verò præſupponere pupillũ ibi in pupillari [...]
deceſsiſſe clarũ eſt immò cõtrariũ uidetur [...]
cũ præſupponat, cõditionẽ illã , ſi inteſtatus dec[...]
rit,non deficere, ſed adimpleri, ergo ꝓpriè inte[...]
decedit,quia nõ põt propriè conditio adimpl[...]
ut debet,niſi pubes,& poſt pupillarẽ ætatẽ dece[...]
l.1.in prin.cũ ſimil. ¶ Et ſequendo hãc reſponſ[...]
& tenẽdo tex.ĩ d.§.ſi verò nõ corrigi,neq; [...]
prout tenendũ eſt,rñderi põt textui in d.l.[...]
l.oẽm,quæ iura multũ illi textui in d.§.ſi verò [...]
ſari videtur,ꝙ d.§. ſi verò loquatur in fideicõmiſſo,[...]
quod nõ pupillo,ſed patri teſtatori ſuccedatur d.l.[...]
hæredi,§.cũ filię, ꝓut expreſsè videt̃ dicere d.l.[...]
gnando rationẽ,cũ.n.mater, quæ neglexit petere [...]
torẽ dari filio ſuo ĩpuberi , priuet̃ ſucceſsiõe fili[...]
§.ſi mr̃.ff.ad tert.ea nõ priuat̃ fideicõmiſſo facto [...]
tre,qa p illud nõ filio, ſed patri ſuccedit̃, vt s. Sed [...]
ſciãt,& d.l. oẽm loquunt̃ ĩ ſubſtitutiõe directa, [...]
lio impuberi ſucedit̃, & ſic in pupillari ſubſtitutio[...]

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

per quã ſubſtitutus pupillo, & nõ patri ſuccedit d.l.co
hæredi,§.cũ filiæ, & in c.ſi pater de teſta.in 6. Propte-
rea ſicut mater,ſeu alius, qui pupillo ſuccedere debet,
excluditur à ſucceſsione inteſtati negligẽdo, & nõ pe
tendo tutorẽ dari pupillo d.l.2.§.ſi mater, ita ẽt excludi
à ſubſtitutione, per quã ipſi pupillo ſuccedi dice-
re qualis eſt pupillaris:& hoc ẽ, quod voluit tex.in d.
§.ſi, & in d.l.oẽm, q̃ iura ita debẽt intelligi, & eſt ve
ra intelligẽtia, cui oĩa cõſonãt. ¶ Itẽ dũ illa iura pro-
ponũt, ꝙ pupillus ſimpliciter dicatur decedere ab inte-
ſtato, ſicut & inteſtatus decedit, vt eſt tex.in d.l.2.§.ſi
mater ibi inteſtatorũ. ff.ad tertul.dicẽdũ eſt ꝓ reſpon
ſione, illa eſſe verba legiſlatoris præſupponẽtis pupil-
lum poſſe ab inteſtato decedere: † quod eſt intelligẽdũ
eo modo, quo pupillus põt ab inteſtato decedere, &
impropriè, & largè, vt dicit Ang.in d.l.in teſtõ, &
Alex.in d.l.gñaliter in j.art. Nã lex ẽt ſępe ſimpliciter
appellat, dicitq; pupillũ inteſtatũ decedere, vt in d.§.ſi
mater cũ alijs allegatis ꝑ Alex.in d.l.generaliter: & tñ
hoc nõ põt intelligi, niſi largẽ, & impropriè d.l.j.in
prin.ff.de ſuis, & legit.gl.in d.l.cũ antiquiorib⁹ in ver.
19 ſi vellet. Neque hoc eſt incõueniẽs, vt verba legiſlato-
ris ſimpliciter ẽt ꝓlata intelligãtur ſm ſubiectã mate-
riã & naturã verborũ, arg.l.ita ſtipulatus.ff.de vſu
cap.& l.ſi in ſolidũ.ff.de ꝑſcrip.ver.& eſt tex.cũ glo. in l.j.C.
de iuriſd.& l.2.ff.de offi.proconſ.cũ ibi not.Bar. in l.j.
C.de nego.geſt.cũ ſimil. Nos verò loquimur in verbis
conditionalibus expreſsis ab homine, q̃ ſunt verè, & ꝓ
priè intelligẽda, vt ſupra. ¶ Non obſtat.l.qui duos, &
l.Titius ff.de vulg.& pup. vbi pupillus dicitur in-
teſtatus decedere in pupil.ætate decedendo: Quia pri-
20 mo reſpondetur illa † iura loqui de verbo inteſtato,
non autem ab inteſtato. Quæ reſponſio multum non
placet, tum quia ibi verbũ inteſtato, quod eſt aduer-
bium idem importat, quod ab inteſtato, vt gramma-
tici volunt, quemadmodum refert Salic.in d.l.
cum antiquoribus: tũ quia ſi hoc dicimus de verbo inte
ſtato, ꝙ pupillus dicatur inteſtatus decedere, vt in d.iu
re, & in d.l.2 §.ſi mater, ergo magis hoc dicẽdũ erit
de verbo inteſtato, cum pupillus magis ab inteſtato,
quàm inteſtatus dicatur decedere, vt voluit Alex. poſt
alios in d.l.generaliter, Quare pro reſponſione dicen
dum eſt, debere ibi intelligi, ꝙ pupill⁹ decedat inteſta-
tus, ſiue ab inteſtato largè, & impropriè, vt dicit Ang.
in d.l.in teſtamento, & ſupra latius dixi. ¶ Non aduer
ſatur illa ratio, quæ fuit Alex.in d.l.gñaliter in 2. art. ꝙ
duobus modis tantum ſuccedit ex teſtõ ſcilicet, &
ab inteſtato.§.fi.inſtit.per quas perſ.nob.acquir. & le-
giſlator volens ſucceſsiones omnium tàm eorũ, qui
in pubertate, quàm q in pupillari ętate decedũt, ꝯpre-
hendere, ſimpliciter poſuit rubricas de ſucceſ. ſeu de
21 hæred.ab inteſta. Quia reſpondetur, † ꝙ illæ rubricæ
reſpectu eorum, qui decedũt puberes, ſtabunt ꝓpriè:
at reſpectu eorum, qui in pupillari ętate decedunt, im
propriè ſtare dicuntur: neq; eſt inconueniens, vnũ &
idem verbum à lege poſitum diuerſis reſpectibus in-
telligi propriè, & impropriè, vt eſt tex.ibiq; glo.& oẽs
in d.l.2.ff.de offi.proconſ.in l.j.cum glo.C.de vſufr.&
in c.raynaldus in ver.legauit de teſtam.cũ ſimil. ¶ Vl-
timo illud unum ſatis videtur ſtringere; nam ſi ꝑſup-
ponimus pupillum propriè nõ poſſe dici inteſtatum
decedere, neq; ſimiliter ab inteſtato, vt ſupra dictum
eſt, qualiter loquendo propriè, & per verba propria
pupillus inteſtatus, ſeu ab inteſtato dicetur decedere?
ſi impropriè inteſtatus, ſeu ab inteſtato decedit in
pupillari ætate, ergo neceſſariũ eſt dicere, ꝙ ſic dece-
dendo poſsit etiam aliquo modo ꝓpriè nominari, &
per verba ꝓpria: illud enim, quod aliquo modo impro
priè appellatur, põt alio modo ꝓpriè appellari, quia
improprium præſuponit propriũ, & è contra, & cõtra

riorũ eadem eſt diſciplina, atq; ad poſitinẽ vnius con
trarij ſequitur alterius poſitio: ſed non datur ſucceſ-
ſio, niſi vel ex teſtamento, vel ab inteſtato d.§.fi.& quã
do quis decedit non facto teſtõ, vel ſine teſtamento,
aut dicitur inteſtatus decedere, aut ab inteſtato, & nõ
aliter; ergo neceſſariũ erit dicere, ꝙ pupillus, q in pu-
pillari ætate deceſsit, aut proprie inteſtatus, aut pro-
priè ab inteſtato dicatur decedere, alioquin verbũ nõ
reperietur, per quod propriè loquẽdo pupillus ſic de
cedens comprehendi diceretur: quod eſſet abſurdum
dictu. Sed propriè non poteſt dici inteſtatus, ergo ꝓ-
priè ab inteſtato decedere dicet. Huic tñ fundamẽto
22 breuiter reſponderi põt, † ꝙ pupillus propriè, & verè
non poteſt dici inteſtatus, nec ab inteſtato decedere
per ſupra adducta, ſed propriè & verè in illa ętate ſine
teſtamẽto dicetur decedere: & hoc modo, & per hæc
verba ſine teſtamento comprehẽdetur pupillus, quã-
do in pupillari ætate decedit, vt eſt tex.in d.l. generali
ter in prin.& ita expreſsè voluit Roma.in d.l.in teſta-
mẽto.C.de teſta.milit. prout etiã refert Alex.in d.l.ge
neraliter in pen.col.& idem voluit Ioan.de Imol.in l.
cẽturio ff.de vulg.& pup.per d.l.generaliter. Et ex his
remanet ſolutum dubium, ꝙ conditio illa, ſi deceſſẽ-
rint ab inteſtato, non adimpletur, ſi quis in pupillari
ætate deceſsit: & ideo ſubſtitutio, vel fideicõ. ſub illa
conditione factum deficere dicitur, locũq; non habe
re, quãdo grauatus, ſeu is, cui ſubſtitutio facta fuit, in
pupillari ætate deceſsit, quoniã tunc non propriè inte
ſtatus, nec ab inteſtato decedit, ſed fictè, & imꝓpriè,
quia nõ eſt differentia inter hæc duo inteſtatus, & ab
inteſtato, veluti ſupra fuit pleniſsimè declaratũ. ¶ Ter
tia dubitatio eſt, quæ foret examinãda, poſito ſed nõ
conceſſo, ꝙ locus eſſet ſubſtitutioni, quòdq; per mor
tẽ dicti Herculis in pupillari ætate diceretur adimple
23 ta conditio, ſi deceſſerint ab inteſtato, † An Frãciſcus
maria, & Chryſoſtomus fratres, quorũ alter, videlicet
Franciſcus maria ſolum eſt cõſanguineus, alter vero
Chryſoſtomus ſcilicet eſt vtrinq; coniunctus, debeat
ſimul æqualiter admitti an verò ſolus vtrinq; coniũ
ctus, prout de iure cõmuni ſolus ab inteſtato deberet
admitti iuxta auth. ceſſante. C.de legi.hære. Profectò
articulus difficilis eſt, ſatiſq; amplus, & olim ſuper eo
conſului pro fratre vtrinq; coniuncto: Nũc, q a tem-
pus examinandi nõ habeo, nũtiusq; ꝓ expeditione in-
ſtat, huius dubij declarationẽ pretermittã, offerẽs me
ꝓ fratre vtrinq; cõiuncto cõſulturũ, ſi opus fuerit. De
materia habetur ꝑ Bar.in l.re cõiuncti ff. de lega. 3. &
per doct. poſt Bart.in l.lucius, & in l.cohæredi.§.q di-
ſcretas, vbi eſt tex.notab.ff.de vulg.& pup. ¶ Vltimũ
eſt dubiũ, poſito, ſed nõ conceſſo, ꝙ locus ſit ſubſtitu-
tioni, & vterq; frater ꝓ virili ad ſubſtitutionẽ, ſeu ad
portionem Herculis ex ſubſtitutione admittatur, an
Chryſoſtomus frater vtrinq; coniunctus, qui ab inte-
ſtato Herculi ſuccedit, poſsit detrahere legitimã de-
bitam iure naturę, & trebellianicam, & ſic dimidiam
bonorum iuxta c.raynutius, & c. raynald⁹ cum ibi no.
de teſtam. reliqua autẽ dimidia ſit inter ambos fratres
virtute ſubſtitutionis diuidenda. Deciſio huius dubij
24 ab alio ꝑ q̃ difficili articulo depẽdet, † videlicet quã-
do ſubſtitutio breuiloqua fuit facta ꝑ huiuſmodi ver
ba vos inuicẽ ſubſtituo vulgariter, pupillariter, & per
fideicom. caſuſq; euenit, ꝙ vnus decedit in pupillari
ętate, vtrũ alius ſubſtitutus debeat admitti ex pupillari
ſubſtitutione, cuius caſus euenit, an verò ſit in illi⁹ ele
ctione, ex qua velit venire, vel ex pupillari, vel ex fidei-
cõmiſſaria, ꝓut ſibi videbitur: de quo articulo tractãt
Bar. Alex. Imo.& alij in d.l.cẽturio, & Alc.ibiq; Im.in
d.l.cui⁹ in pẽ.co.ff.de vul.& pu.& eſſe in electione ſub
ſtituti venire, ex qua velit ſubſtitutione, tenẽt, & ſequũ
tur Barto.in d.l.cẽturio, in l.ſi titio la j.ꝑ illũ tex. ff.de
vſufr.

vſufr.lega.& in l.4.§.toties,ibiq; Ang.ff.de dãn. infec. Benedic.de Plũbino in l.ſiqs ſeruo. ff. de manũ. teſta. Paul.de Caſt.in l.recuſare.§.titius,vbi eſt tex.notab.ff. ad trebell.qui hoc bene probat,dicitq; ibi Ang. tex. illũ eſſe meliorẽ de iure:Bal.in l.pcibus in pen. colu. in verſi.ſed quid ſi teſtator.C.de impub. & al.ſubſtit. idẽ ſequit Alex.in d.l.lucius in pen.col.& in d.l.cẽturio in antepen.col.qui pro ea allegat, & inducit tex. in l.fin. C.de codicil.iũctis ibi no.p Bar.in j.q. vbi ſi teſtator dixerit,volo teſtm̃ valere iure teſtamẽti,& codicillorũ, dicit eſſe in electione hæredis ſcripti venire ex illa diſpoſitione, quã voluerit:ideq; notat Bar.ĩ l.j.in 2.q.ff. de iure codicill. ¶Contrariã opinionẽ plures doctores maximè auctoritatis ſequuti fuerũt,videlicet,ꝙ teſtator p hæc verba plures in diuerſis caſibus ſubſtitutiones facere voluerit,vulgarem ſcilicet in caſu ſuo,ſi hæres nolit,vel non poſsit eſſe hæres ante aditã hæreditatẽ,pupillarẽ,ſi filius impubes deceſſerit poſt aditã hæreditatẽ in pupillari ætate,& fideicõmiſſariã, ſi hæres deceſſerit poſt aditã hæreditatẽ , & poſt pubertatẽ iuxta d.l.p̃cibus:neq; ſit in electione ſubſtituti , ex qua velit admitti,ſed illa locũ habeat , quã caſus attulerit, arg.d.l.4.§.toties,& l. ita tñ in prin. ff. de admin. tut.l. quod conſtitutũ.ff.de teſtã.milit.c. indẽnatibus de electio.in 6.ita voluit Ioan.de Imol.in d.l.cẽturio, in d.l. lucius,& in d.c.raynuti⁹ in materia cõpẽdioſe : idẽ voluit Cynus in d. l. precibus in materia cõpendioſe in verſ.qd ſi teſtator dicat ſic &c.Raph.in d.l.cẽturio, in d.l.recuſare.§.titius.& in l.j.ff.de iure codicillo.,& in l. ſi miles,q deſtinauerat ff.de teſtã.milit. quoniã putandũ nõ eſt teſtatorẽ elegiſſe viã ad impugnandũ ſua iudicia,d.l.ſi miles , quaſi velit dicere Raph. ꝙ ſi fecerit vulgarẽ, nõ videtur voluiſſe facere in illum caſum fideicommiſſariam,quæ ſibi inuicem repugnant,quia vna hæreditatẽ non eſſe aditam requirit , altera vero cogit hæredẽ adire,& reſtituere , & ſic via ad vulgarẽ impediretur. Poteſt etiam hæc ratio Raph. aliter declarari, qa ſubſtitutus hæres ſemper vellet capere , & venire potius ex pupillari ſubſtitutione, q̃ ex fideicõmiſſaria , quando hæres in pupillari ætate deceſsiſſet, put hũc caſum ẽt teſtator conſiderauit:& ſic nunquã, vel raro fideicõmiſſaria locum haberet : qa veriſimiliter ſemper ſubſtitutus potius p pupillarem, quàm p fideicõmiſſariã venire vellet : nã per pupillarem ſuccederet vl'iter in bonis omnibus partenis,& mr̃nis,& vndecunq; ipſi pupillo quæſitis abſq; eo,ꝙ mater, vel alius aliquam legitimam detraheret. c. ſi pater de teſta.in 6.l.cohæredi.§.cum filiæ,& ibi docto. ff. de vul. & pup. At per fideicõmiſſariã ſubſtitutus,in quẽ ẽt iura actiuè,& paſsiuè tranſirent iuxta.l.j.§. j. cum ſequẽ. ff.ad trebell.ſolũ caperet bona teſtatoris , & patris teſtantis cũ diminutione, & detractione legitimæ debitæ iure naturæ,& trebellianicæ.d.§.cũ filiæ,ibiq; doc. d.l.precibus, & d.c.raynutius. Vnde veriſimiliter ſemper in caſu, quo filius hæres inſtitut⁹ decederet in pupillari ætate , ipſe ſubſtitutus eligeret velle ſuccedere ex pupillari,& nõ ex fideicõmiſſaria propter euidentem,& maiorem vtilitatẽ,arg.eorũ, quæ habentur in l.ſi ita in fin.cũ gl.& in l.legato generaliter.ff. de leg.j. l.nũmis cũ ſimil.ff.de lega. 3. Et quamuis contingere poſſet, ꝙ quis ẽt eligeret velle aliquo caſu ex fideicõ. ſuccedere, certè caſus iſte nõ debet in conſideratione haberi,tanquam raro contingens arg.l. nam ad ea.ff. de legibus , & conſequenter tenendo illam primam opinionem , ꝙ ex mente teſtatoris eſſet in electione ſubſtituti,ex qua vellet ſubſtitutione ſuccedere;profectò hic eſſet mod⁹, p quẽ teſtatoris iudiciũ euerti poſſet ĩ illa parte,qua voluit ẽt p fideicõ.debere,& poſſe ſuccedere.Ergo ſecũda opinio Imolæ, & aliorum verior videt, illaq; ſẽper mihi magis placuit tanq̃ æqor, magiſq; cõueniens,& proxima menti teſtantis [illegible] ſetur per hanc ſubſtitutionẽ voluiſſe filijs ſuis [illegible] dere in omnibus caſibus, in qbus illis ſubſtituer[illegible] tuit,& non in vno,vel duobus tantũ. Hanc op[illegible] ſequũtur Imol.Raph.& Roma.in d.l.recuſare.[illegible]

25 qui illi textui reſpondent. † Cui tu reſpondere [illegible] ꝙ procedat, quãdo fuiſſe facta ſubſtitutio vulgar[illegible] fideicõmiſſaria ſimul eidẽ , dicendo inuicẽ [illegible] vulgariter, & per fideic. vt quia eſſet facta [illegible] bus pupillariter ſubſtitui non poſſet,vt in d.[illegible] cus ſi facta eſſet ſubſtitutio per hæc verba [illegible] ſtituo vulgariter,pupillariter , & per fide[illegible] nis,quibus etiam pupillariter poſſet ſub[illegible] lijs impuberibus per prædicta. Et hæc re[illegible] mẽte Imolæ in d.§.titius,mihiq; placet [illegible] opinioni Imo.Dyni,Cyni,Rom.Rap.[illegible] & præſertim quia ſi in electione ſubſtituti [illegible] vellet ſubſtitutione admitti,poſſet ſeq abſurd[illegible] cõueniẽs,quãdo eſſent plures ſubſtituti,ꝙ [illegible] res vellent venire per fideicõ.aut per vulgar[illegible] hæreditas adita non eſſet,alij per pupillarẽ,[illegible] ex eadẽ ſubſtitutione teſtatori in bonis teſta[illegible] tũ ſuccederẽt,alij ipſi pupillo in omnibus bon[illegible] cunq; q̃ſitis,& conſequenter diuerſimode [illegible] demq; ſubſtitutione admitterentur cõtra.l.[illegible] iure ff.de vulg.& pup.Ex quibus cõſtat,ꝙ [illegible] poſſet diſputatiue teneri.Sed quoniam cõm[illegible] nio eſt cum Bar.vt dicit Alex.in d.l.cẽturio,[illegible] cius,& in d.l.recuſare,Aretin.& Mode.in d.l.cẽ[illegible] Corn.in conſ.158.in 3.vol.in 2.colu.Sozi.in co[illegible] j.volu.in fin.5.colu.ideò illã nunc ſequor,ꝙ ſit in [illegible] ctione ſubſtituti , ex qua velit ſubſtitutione ve[illegible] Quare cũ electa fuerit via fideicõmiſſariæ,ſequit[illegible] Chryſoſtomus,q eſt hæres ab inteſtato dicti Herc[illegible] poterit ex pſona illius detrahere legitimã debitã [illegible] naturæ, in qua Hercules grauari non potuit: item [illegible] trebellianicam , quæ debetur ratione reſtitution[illegible] ciendę poſt mortem Herculis, & ſic diuerſo tempore, vt eſt tex.clarus, & in terminis in d. c. raynutius, & in c.raynaldus,ibiq; canoniſtæ omnes de teſtã.& hæc eſt mera veritas, & cũ tẽporis anguſtia me [illegible] ſputatione vti nõ ſinat,finẽ huic conſultationi [illegible]

S V M M A R I V M.

1 *Querelans fratris teſtamentum probare debet hæredem [illegible] tutum vel fuiſſe infamem , vel libertum ingratum [illegible] eius patronum extitiſſe.*

2 *Et verè, ac propriè hæc probari debent.*

3 *Legitimè natus, & in patris poteſtate quis in dubio præſumi[illegible] & non ſpurius.*

4 *Querela inofficioſi aduerſus fratris teſtamentum non datur [illegible] tri ſpurio, & naturali, nec leui etiam infamia notatis.*

5 *Nec fratri in re aliqua inſtituto.*

6 *Filius legitimus, & non ſpurius præſumitur natus ex ma[illegible] & fœmina ſimul cohabitantibus. quamuis non proba[illegible] natum ex legitimo matrimonio. & quare non ita in p[illegible] teſtate præſumatur num. 21.*

7 *Vbicunq; quis ad actum vt legitimus vocatur, talis p[illegible] & contrarium dicens probare debet.*

8 *Hæredem inſtitutum, qui eſt in poſſeſſione , volens ex[illegible] bet ſpurietatem probare.*

9 *Negatiua, quæ ẽ fundamẽtũ intẽtionis agẽtis, debet ab eo [illegible]*

10 *Præſumendũ eſt magis poſſibile honeſtum, q̃ poſſibile inhone[illegible]*

11 *Filium quem eſſe legitimum multis modis probatur.*

12 *Præſumptio vna tollit aliam, pluresq; vincunt vnam.*

13 *Actor vt obtineat, fundamentum ſuæ intentionis clarè, & [illegible] probare debet.*

14 *Probatio præſumptiua dicitur probatio dubia.*

15 *Nota patris filio non præiudicat in terminis.l.fratres.C.de [illegible] ficio.teſta. Nec quoad ſucceſſionem aliorũ collateraliũ [illegible]*

Legitima[illegible]